

Posudek diplomové práce

Diplomantka: Katarína Szabóová

Název diplomové práce: Komparace právní úpravy veřejné obchodní společnosti v českém a německém právním řádu

Předmětem posouzení je diplomová práce vypracovaná na individuálně zvolené téma. Problematika srovnávacího práva patří k těm, které jsou pro studenta obtížnější, protože předpokládá nejen znalost české a zvolené zahraniční právní úpravy a principů, které ji ovládají, ale i jistou zkušenost s vyvozování obecnějších srovnávacích závěrů. Uchazečka zvolila německou právní úpravu jedné z osobních obchodních společností, a to veřejné obchodní společnosti, kterou srovnávala s úpravou českou.

Z hlediska základní struktury je práce přehledná. Autorka otvírá text pojednáním o historii a vývoji veřejné obchodní společnosti v obou srovnávaných zemích. Poté zařazuje pojednání o společnostech občanského práva. V dalších textu postupně zpracovává a srovnává legální definice veřejné obchodní společnosti, postavení jejích společníků, založení a vznik společnosti, jednání jménem společnosti a její řízení.

Po obsahové stránce svědčí sice text o tom, že se autorka seznámila hlouběji (zejména s německou) předmětnou problematikou, současně se však v textu vyskytuje i řada chyb. Např. z textu na str. 35 by vyplývalo, že společníci jednají jinak než jako statutární orgán jménem společnosti (?). Stejně tak lze těžko hovořit o okamžiku, kdy se společníci rozhodují o založení společnosti jako o okamžiku, kdy jim vznikají povinnosti vůči ní (tamtéž). K textu na str. 36, kde se autorka vyjadřuje k důvodům pro „zbavení oprávnění k obchodnímu vedení nebo jednání jménem společnosti“ podotýkám, že je velmi zjednodušený a právní skutečností zakládající změnu statutárního orgánu by v takovém případě musela být změna společenské smlouvy, k níž je zásadně třeba souhlasu všech společníků, tedy včetně dotčeného společníka. Také „zbavení“ společníka práva vést společnost je podstatně složitější, než jak by vyplývalo z autorčina vyjádření. Nelze též hovořit o odvolání „pravomoci k obchodnímu vedení“ (str. 56) či o tom, že společník ručí „osobně a svým majetkem“ (str. 63). Obdobných věcných chyb a nepřesností je v diplomové práci značné množství. Na druhé straně autorce nelze upřít, že místy formuluje vlastní stanoviska k otázkám, které doktrína neřeší jednoznačně a že formuluje i vlastní poznatky vyvozené z prostudovaných předpisů a odborné literatury (např. str. 36).

Po formální stránce má práce slabší úroveň. Lze jí vytknout formulační neobratnost, která je zřejmě dána nejen menší zkušeností autorky s psaním odborného textu (např. na str. 18 hovoří o „účasti činnosti společníků...“, na téže stránce hovoří o názorech „českého“ či „německého práva“, ačkoli má zřejmě na mysli doktrinální názory). Jinde se vyskytují nejen formulačně nejasné, ale i nelogické pasáže (např. na str. 48 je řečeno, že „smrt společníka není jednoznačně důvodem k zániku společnosti, nýbrž jenom k vystoupení společníka ze společnosti,“).

Seznam použité literatury je dostatečně rozsáhlý a obsahuje jak tuzemské, tak zahraniční (německé) prameny. Na použitý text autorka odkazuje v souladu s platnými citačními standardy.

Přes výše uvedené výhrady považuji diplomovou práci Kataríny Szabóové za způsobilou obhajoby a navrhuji hodnotit ji známkou „dobře“.

V Praze, 14. dubna 2010

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce